

fundets Goder, som Arbejderklassen indehaver, betyder reelt Arbejdsløshed. Det er altsaa en fuldkommen antisocial Lov, en Lov, der med den ene Haand giver nogle Understøttelser og med den anden indretter det saadan, at der bliver Tale om at yde flere Understøttelser. Jeg tror derfor, at naar vi har svaret med den saglige Behandling overfor den højtærede Minister, saa har vi gjort det, for at der ikke skulde ske den samme Fejltagelse, som der skete, den Gang min Forfader Jakob blev velsignet af Isak. Det var jo en kedelig Fejltagelse, der den Gang skete, det var ikke ham, der skulde have haft Velsignelsen. Naar vi har givet Lovforslaget en saglig Behandling, er det i Angsten for, at den Forbandelse, som hele den danske Arbejderklasse ønskede hældt ud over Ophavsmanden til dette Lovforslag, skulde komme paa gale Veje — ganske paa samme Maade som Velsignelsen —, hvis vi væltede den ud over den højtærede Indenrigsminister.

Formanden: Det ærede Medlem (Trier) sagde, at dette Lovforslag var en Knytnæve mod Arbejderne. Jeg tror, det vil være rigtigt, at man under disse alvorlige Forhandlinger om det foreliggende Lovforslag gaar ud fra, at alle Partier her ønsker at skabe de bedst mulige Forhold baade for Samfundet og for Arbejderne.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Jeg tror, det vilde have været rigtigt at holde Spørgsmaalet om Misbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelse udenfor Diskussionen her i Salen; men da det ærede Medlem Hr. Trier har ønsket at faa dette Spørgsmaal frem i Diskussionen, kunde jeg ønske at nævne en Ting, der kan læses i Ugeskrift for Retsvæsen 1920, Side 207. Der staar en Dom, der handler om en meget uheldig Person, der havde faaet Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg lægger ikke Vægt paa det, for det drejede sig om et Misbrug fra hans Side; og jeg tror ikke, nogen Klasse kan være tjent med at blive dømt efter sine Undtagelser, derfor tror jeg heller ikke, man skal dømme Arbejderklassen efter de Undtagelser, som misbruger Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Men denne Dom indeholder Oplysning om, hvorledes man er gledet ud fra Administrationens Side med Hensyn til Fortolkningen af Loven af 30. November 1918 § 12, 3die Stykke. Indenrigsministeriet siger i et Cirkulære om „Ægtefælle“, at dette Ord skal ikke forstaas snævert, men derunder

skal ogsaa falde saadanne kvindelige paarrørende, der træder i Husmoders Sted. Arbejdsløshedsinspektoratet siger, at det har lagt Vægt paa det rent faktiske Forsørgelsesforhold, hvor en gennem længere Tid fortsat Forsørgelse af Personer, overfor hvem den paagældende arbejdsløse ikke retlig set har haft nogen Forsørgelsespligt, er konstateret; og endelig siger Formanden for Arbejdsløshedskasserne, at Begrebet Familieforsørger antages at omfatte enhver, der samlever med og forsørger en Kvinde, hvad enten denne er hans Hustru eller Samleverske. Her ser man, at Ordet „Ægtefælle“ gennem en velvillig Fortolkning glider ud til at omfatte en ren og skær Samleverske, i dette Tilfælde en Samleverske af meget uheldig Karakter. Og hvis man vil sige, at dette er en Undtagelse, skal jeg gøre opmærksom paa den Note, der findes ved Dommen, hvori der staar: „Nærværende Sag — der er en af de mange, der har vist, hvorledes der i Løbet af de sidste Par Aar i ikke ringe Omfang er udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse til arbejdssky Personer — giver en stærk Illustration af, hvorhen en velment, men fri Fortolkning af en Lov i Forbindelse med en svigtende Kontrol kan føre“. Det er netop dette, der har gjort, at der fra mange Sider ses med en vis Uvillie paa hele Arbejdsløshedskasseinstitutionen til stor Skade for denne i saa mange Henseender udmærkede Institution.

H. P. Hansen (Randers Amt): Naar en daarlig Rytter kommer op at ride, rider han let sin gode Hest til Døde. Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister, som har fremsat dette Lovforslag, og alle de, som staar bagved ham — forudsat at det er Hensigten, at dette Lovforslag skal føres igennem, som det er fremsat —, maa betragtes som en saadan daarlig Rytter, der er kommet op at ride og har den Udsigt, der altid er Følgen af daarlige Rytteres Ridning, at deres gode Hest skamrides. Den gode Hest er i dette Tilfælde Arbejderklassen og dens Interesser, hvorom vi forhandler paa Rigsdagen. Der lød for et Øjeblik siden fra Formandsstolen en Paa-mindelse til Medlemmerne om at gaa ud fra, at i denne Sal er der den ærligste Villie fra alle Sider til at faa det samfundsmæssig set bedst mulige ud af Sagen og altsaa ogsaa ud af Forhandlingerne. Lad mig gaa ud fra, at en saadan god Villie er til Stede. Idet jeg da gaar ud fra, at dette virkelig er Tilfældet, vil jeg tillade mig i nogle faa Minutter at give ærede Medlemmer af dette Ting, som ikke kan have nogen Forhaands-